

vojne zoper 32 slovenskim visoko- in srednješolcem v Ljubljani. Ti šolarji so imeli najno politično organizacijo, ki je imela namen, pospeševati velesrbsko agitacijo. Razprava je dognala, da je ta organizacija stala v zvezi z enakimi v Bosni in Hercegovini in da jo je slovenski srednješolec Vladko Fabjančič ustanovil. Ta se je nahajal od jeseni l. 1911 do jeseni l. 1912 v Belgradu, kjer je dobival iz uradnih sredstev na mesec 200 dinarjev. Glavna kolovodja Fabjančič in Avgust Jenko sta junija 1914 l. na Srbsko pobegnili in sta se potem v srbski armadi proti svoji avstrijski domovini borila. Neki Endlicher si je vzel življenje pred razpravo, Janko Novak je bil obsojen na 5 let ječe, ostali pa na zapore od 14 dni do 4 mesecev.

Vsled takih dogodkov so morale biti oblasti po izbruhu vojne še bolj opazne. Nekaj oseb je prišlo tudi pred sodnijo in so bile večinoma zaradi veleizdaje obsojene. Ko se je zopet ustavno življenje uresničilo, vložilo se je mnogo pritožb zoper postopanje oblasti. Dr. Korošec v znani svoji predrznosti je napadal posamezne oficirje, tako, do je moral vojni minister tega političnega kaplana prav oostro za ušesa prijati. Slovenski listi pa so tudi brez vsacega vzroka dolžili Nemce, češ, da so ti dotične veleizdaje osumljene osebe denuncirali.

Pred kratkim pa je prinesel „jugoslovanski“ list „Slov. narod“ prav zanimivo vest. Povedal je namreč na podlagi dokazov, da je svoj čas voditelj Slov. ljudske stranke dr. Šusteršič organiziral pravi zistem za denunciacije in v uporabil za to čedno delo ves aparat klerikalne stranke. Slovenska klerikalna stranka je bila torej prava špijunska ali policijska družba. — Danes pa — in to je najzanimiveje na tej zadevi — danes nastopa ista klerikalna stranka za „jugoslovanstvo“, torej za veleizdajalsko idejo, proti kateri je svoj čas najela na stotine policajev in vohunov. To je tako podla stran klerikalne duše, da se nam le v obgo slovensko ljudstvo smili, ki je žrtev te hujskarije.

Ruski ustavodajni zbor razpuščen.

Petersburg, 19. januarja. Ustavodajni zbor je po poldrugournem posvetovanju glasoval proti izjavi izvršilnega centralnega odseka. Boljševiki so se nato odstranili. Ustavodajni zbor ni hotel odobriti načina, kako vodijo sovjeti, ki so zapustili zbornico, mirovna pogajanja. Ob 4. zjutraj so pomorščaki zborovanje razgnali. Danes bo izšla odredba, ki razpušča ustavodajni zbor.

Amsterdam, 20. januarja. (K.-B.) Reuter poroča iz Peterburga 18. t. m.: Konstituantno je otvoril ob 4. popoldne predsednik centralnega komiteja vseh“ savjetov Sverdlov. Štiri ure poprej je neka maksimalistična skupina napadla demonstracijski obhod zveze za obrambo konstituantno in strgala njeno zastavo. Na ukaz za streljanje se je odzvalo moštvo neke strojne puške. Več oseb je bilo ubitih in ranjenih.

Nabiranje podpisov za „jugoslovansko deklaracijo“.

Z vsem duhovniškimi in posvetnim svojim aparatom pričela je klerikalna stranka zdaj nabirati podpise za „jugoslovansko deklaracijo.“ Kakšni namen ima to nabiranje podpisov, je očitno. Predložiti se hoče poleg skupaj prigoljufanimi podpisi vladi in s tem nekako „dokazati“, da je slovensko ljudstvo za uresničenje „jugoslovanske“ države. Slepiti se hoče javnost in vlado!

Seveda, težko ni nabirati podpise z duhovniškimi pritiskom. Vsakdo podpiše, kajti kdor ne bi podpisal, ta bi postal na deželi nemogoč, tega bi bojkotirali in sovražili, proti temu bi raz prižigali in v spovednici hujskali, tega bi moralno in morda tudi telesno pobili. Poleg tega se pa ljudi tudi z vsemi mogočimi lažmi zapeljuje in za nos vodi. Zlorablja se vero in vemo slučaje, ki so tako gorostasni, da bi jih nikdo ne veroval, ko bi se v resnici ne dogajali. Enoletne otroke se podpisuje za „jugoslovansko dekla-

racijo.“ Ljudem se laže, da se pri njih ne bode več rekviriralo, ako podpišejo, da v „jugoslovanski“ državi ne bode treba toliko davkov plačati, nego v Avstriji, da je „jugoslovanstvo“ predpogoj za mir. Celo ime presvitlega našega cesarja se zlorablja v te namene in ljudje v svoji naivnosti res mislijo, da je sam cesar za „jugoslovanstvo.“ Na ta podli, hudobni in sleparski način se zamore seveda mnogo „podpisov“ dobiti. Ali kdo bi veroval, da zamorejo imeti taki podpisi kakšno veljavo?

Kdo pa je sploh naročil to „glasovanje“ za „jugoslovansko“ državo? Kaplan dr. Korošec in nikdo drugi! To glasovanje je torej navadni politični švindeli najgrše vrste in ti podpisi so izgoljufani!

Protestiramo proti nasilju napram našim pošteno avstrijsko mislečim somišljenikom na deželi. Protestiramo proti zlorabi katoliške vere in cesarjevega imena v politične „jugoslovanske“ namene. In storili bomo vse, da se to podlost enkrat vstavi!

Von Capelle.

Državni tajnik nemškega mornariškega

Admiral v. Capelle.

urada admiral v. Capelle bil je odlikovan z visokim redom pour le merite.

Pogajanja za mir.

Pogajanja za mir v Brest-Litovskem so se zopet do 29. t. m. prekinila. Zastopniki ruskih „boljševikov“ napravljajo vsekakor vtis, kakor da bi se jim v resnici ne bi šlo za mir, marveč le za zavlačenje vojne. Stvar se bode morala enkrat tako ali tako končati. Rusija je od našega in nemškega orožja premagana in naravnost samomor je, ako se zdaj vsled druge sovražne agitacije noče prilagoditi temu dejstvu, ko zmagovite osrednje sile vendar ne zahtevajo drugega, nego pravičnost. V naslednem prinašamo uradna poročila o razpravah v Brest-Litovskem, ki pač dokazujejo, da je naše in naših zaveznikov stališče vedno ednako pošteno. Glavna stvar je pa sicer, da je Rusija v sedanjem stanju — ko se v njeni sredini porajajo zopet z vsakim dnevom nove revolucije — za vsako nadaljevanje vojne nezmožna. „Boljševiki“, ki so toliko besedičili o socialistični pravičnosti in ednakosti, delujejo proti drugače mislečim geslo nasilnostjo, kakor svoječasa vlada carja-batjuške. Načelo je torej postranska stvar, — glavno je pri teh ljudeh moč! Vendar pa je upati, da se položaj ugodno spremeni. Uradna poročila pravijo, da stojimo neposredno pred sklepom miru z Ukrajinci, ki so eden najpomembnejših narodov na Ruskem. „Boljševiki“ pa se morajo sami z nasiljem in med prelivanjem krvi braniti zoper lastne sodržavljane. Kdaj bode konec tej tragediji na Ruskem?

Notranji minister grof Toggenburg o mirovnihi pogajanjih.

Dunaj, 19. januarja. Proračunski odsek se je tudi danes predvsem bavil z mirovnim vprašanjem.

Poslanec Seitz (soc. dem.) je izjavil, da smatra večerajšjo izjavo ministrskega predsednika za nezadostno. Socijalni demokrati zaupajo grofu Czerninu. Bojijo pa se, da mu bo zmanjkalo sile, premagati odpor nemških konservativcev, junkerjev in aneksionistov. Pomiriti nas more danes le eno: Zagotovitev, da bodo pogajanja v Brestu Litovskem čim najpreje končana.

Notranji minister grof Toggenburg zagotavlja, da se vlada seveda zaveda resnega trenutka. Žal, nimam čast poznati gosp. Trockega. Vem le toliko o njem, kar pripovedujejo gospodje socijalni demokratje in časopisi. Zato pa dobro poznam grofa Czernina. Iz polnega prepričanja pravim, da sta si grof Czernin in Trockij zelo podobna in da baš ta podobnost jamči, da bodo pogajanja v Brestu Litovskem dobro napredovala. Ako pravite, da bi se g. Trockij niti za trenutek ne pomislil iti zopet kot mornariški vajenec v svet, ali končati kot vjetnik ali morda še hujše, potem velja, to Vam lahko rečem, isto o grofu Czerninu. Grof Czernin je človek, ki od svojega prepričanja ne popusti niti za ped in če bi izgubil službo in postal berač. To mu je vseeno. On je eden najkonsekventnejših značajev, kar sem jih srečal. Grof Czernin je torej mož, kateremu smemo zaupati in zato je naša dolžnost, da mu pomagamo. Nikdo si ne želi miru iskrenejše, nego grof Czernin. Prepričan sem, da sploh ne bo pripustil, da bi se mirovna pogajanja ponesrečila, ako se naravno ne postavijo čisto nemogoče zahteve. Toda te nemogoče zahteve se ne bodo stavile. Saj ne smemo pozabiti, da sta si monarhija in Rusija složne v tem, da hočete mir. Kako bi se potem mogel mir ponesrečiti? Treba je, da se z Rusi sporazumemo samo glede poti, po kateri moramo hoditi. Zavlačevali pogajanj ne bomo. Grof Czernin vé natanko, da je najhitrejši sklep miru, kakor hitro le mogoče, ravno tako v interesu Avstrije, kakor v interesu Rusije. Ako pričenjate dvomiti o Czerninovi sili, morate pomisliti, da se stavlja pogajanjem nasproti prav posebne težkoče. Pogajanja se vršijo pri odprtih durih. Ali je bil že kdaj sklenjen mir, ki je odgovarjal željam vseh strank? Razumljivo je torej, da se javna pogajanja kritizirajo. Mi vsi, ki hočemo mir, pa smo dolžni grofa Czernina tako podpirati, da bo mogla vlada le dvoje storiti: Izjaviti, da je njena mirovna volja brezobzirno iskrena in nadalje, da naj ljudstvo in njega časopisje tako vpliva na potek pogajanj, da bo zaupanje, ki ga potrebuje mirovni delegat, prišlo tudi do izraza in da mu ne bodo spodkopana tla, na katerih mora stati, da doseže pri mirovnih pogajanjih to, čemur se v avstrijskem interesu ne more odreči.

Mirovna konferenca odgodena do 29. t. m.

(K.-B.) Dunaj, 19. januarja. Iz Bresta Litovskega poročajo dne 18. januarja: Razgovori komisije za ureditev političnih in teritorialnih vprašanj so se danes dopoldne in popoldne nadaljevali. Glede vprašanja povratka beguncev, o katerem se je govorilo že v zadnji seji, je izjavil državni tajnik dr. v. Kühlmann, da so centralne države v principu zadovoljne, da se te osebe vrnejo ter da se praktična izvedba tega repatriranja najbolje prenese na ono komisijo, ki se bavi z izmeno civilnih vjetnikov. Na vprašanje von Kühlmanna, ali bo ruski vladi mogoče, podati onim, ki pridejo v poštev, dokazilne listine, da so pred begom živeli v onih pokrajinah, je odgovoril Trockij, da so ti begunci in evakuiranci zbrani v Rusiji v skupinah po deželah in da je dana njih civilnim organom brez dvoma možnost, podati ta dokaz.

Ker je bila ta točka s tem zadovoljivo rešena, je prišla komisija na razgovor o vprašanju, kako naj se vrši glasovanje o državni prihodnosti onih zasedenih pokrajin, katerim priznava Rusija pravico samoodločbe. Z nemške strani se je opozarjalo, da od ruske delegacije za to predlagani referendum ne odgovarja duševnemu razvoju prebivalstva teh pokrajin in da bi bilo pravilneje, dopolniti in

razširiti v onih teritorijih obstoječe korporacije zastopnikov z volitvami na široki podlagi, da bi jih bilo mogoče resnično smatrati za zastopstvo vsega prebivalstva.

Temu nasproti je pripomnil Trockij, da ruska delegacija ni istega mnenja o kulturnem nivoju v poštev prihajajočega prebivalstva in da vzdržava svoj predlog, da naj referendum odloča o bodočnosti teh dežel.

V odgovoru na to je von Kühlmann iznova opozoril na stremljenje centralnih držav, dati širokim slojem prebivalstva teh pokrajin vedno večji vpliv na politiko. Ono, kar se mora brezpogojno vzdržati, je red v času prehoda; kar se mora preprečiti je razširjenje revolucije na te pokrajine, ki so itak že dosti trpele vsled vojne.

Nadaljno razmotrivanje tega vprašanja se je nato odložilo ter je prišla komisija v razgovor o obsegu onih pokrajin, ki jih je šele v poznejšem času izprazniti, ker jim je pridržana odločitev o njih državni bodočnosti.

Na poziv predsednika je nato predložil general Hoffmann karto, ki obsega podrobnosti za pokrajino med Vzhodnim morjem in Brestom Litovskim. Na pripombo, da južno od Bresto-Litovskega ležeči teritoriji na tej karti niso upoštevani, ker se glede njih vrše pogajanja z ukrajinsko delegacijo, se je čutil g. Trockij primoranega, podati tole protizjavo:

„Kakor sem že dvakrat pripomnil, in sicer povodom priznanja ukrajinske delegacije, proces samoodločbe Ukrajine še ni dospel tako daleč, da bi se smelo smatrati za rešeno vprašanje meje med nami in novo republiko. Že takrat sem opozoril, da to ne bo imelo za posledico nikakršnih težkoč za pogajanja, ker po naših principih določa meje volja širokih mas prebivalstva, ki so na tem interesirane in v vsakem posamnem slučaju bi bilo treba sporazuma med nami in ukrajinsko delegacijo. To se nanaša naravno tudi v polnem obsegu na pokrajino južno od Bresta-Litovskega.“

V zvezi s tem je spravlil predsednik avstrijske delegacije na razgovor tema o pokrajinah zasedenih od avstro-ogrskih čet ter je zaprosil predsednika ruske delegacije za pojasnilo, ali naj se tozadevna pogajanja vrše s petersburško vlado, ali pa, kakor to veli ukrajinska delegacija, samo z ukrajinsko delegacijo.

Tudi na to je odgovoril g. Trockij, da ukrajinski delegaciji enostranskega in samostojnega obravnavanja tega vprašanja ne more priznati, nakar si je grof Czernin pridržal razgovor o tem vprašanju do časa, ko se bo razjasnilo vprašanje o meji med rusko in ukrajinsko delegacijo, kar je pričakovati v najkrajšem času.

Tekom dopoldanskega razgovora je zaprosil državni tajnik v. Kühlmann za pojasnilo o razmerah v Kavkaziji napram petersburški vladi. Nato je podal g. Trockij tole pojasnilo:

„Kavkavska armada stoji v polnem obsegu pod poveljništvom predstojnikov, ki so vdani svetvetju ljudskih komisarjev. To se mi je pred kratkim, nekako pred dvema tednoma na splošnem kongresu delegatov fronte v Kavkaziji potrdilo.“

Na nadaljnje vprašanje g. v. Kühlmanna, ali se bo vlada ljudskih komisarjev bavila z zadevo Alandskih otokov ali pa je za mednarodno obravnavanje tega vprašanja pristojna finska republika, je podal g. Trockij tole izjavo:

„Lvršena proklamacija državne neodvisnosti dosedaj ni povzročila nobene izpremembe v vprašanju Alandskih otokov.“

Izjavo o meritu tega vprašanja si je g. Trockij pridržal.

Koncem popoldanske seje je izjavil g. Trockij, da je iz notranje-političnih vzrokov prisiljen odpotovati za en teden v Petersburg. Ker je komisija v svojih razpravah glede predmetov, o katerih se morajo vršiti pogajanja, dospela do detajlov, predlaga, da naj se posvetovanja te komisije odgode do 29. januarja. Z njegovim odpotovanjem preide vodstvo ruske delegacije na g. Joffa. Cen-

tralne države so to izjavo vzele na znanje ter izrazile upanje, da se bo po povratku g. Trockega dosegel popoln sporazum.

Pred mirom z Ukrajino.

K.-B. Dunaj, 20. januarja. Iz Bresta-Litovskega poročajo: Delegacije Avstro-Ogrske, Nemčije in Ukrajine so sklenile ob koncu dosedanjih pogajanj izdati tole izjavo: Dosedanja pogajanja, ki so se vršila na eni strani med delegati centralnih držav in na drugi strani z delegati ukrajinske ljudske republike, so imela tak uspeh, da je upravičeno upanje, da bo prišlo glede temeljev mirovne pogodbe, ki naj se sklene, do sporazuma. Z določitvijo bistvenih temeljev mirovne pogodbe so dospela pogajanja do točke, ki nalaga delegacijam dolžnost, stopiti z domačimi odgovornimi mesti v stik. Del pooblaščenih zastopnikov smatra za potrebno, da osebno poroča tem mestom o poteku pogajanj in da dobi od njih privoljenje k temu, kar se je sklenilo. Vse delegacije so si edine v tem, da naj bo vsled tega potrebno prekinjenje pogajanj tako kratko, kakor le mogoče. Zato so se sporazumeli, da se takoj, ko bodo razgovori v domovini končani, zopet sestanejo v Brestu-Litovskem. — Zastopniki Ukrajine so ošli še danes ponoči v Kijev, da poročajo svoji vladi. Nemški državni tajnik dr. v. Kühlmann odpotuje iz istega vzroka danes v Berlin. Negotovo je še, ali bo mogel zunanji minister grof Czernin z ozirom na svojo bolezen odpotovati na Dunaj.

Ruski izvoz pred vojno.

Naša slika predočuje ruski izvoz pred vojno. Ker ima Rusija velikanske plošče rodovitne zemlje, izvažata seveda največ živil. Tudi surovine in napol izdelano blago igra pri ruskem izvozu veliko vlogo. Ker pa je

ruska industrija še mnogo za zapadno-evropejsko zaostala, zamore izvažati le prav malo gotovih fabrikatov. Po sklenjenem miru se bo vse to seveda jako spremenilo, ker bo Rusija v gospodarskem oziru gotovo močno napredovala.

Ne pustite se prisiliti v protiavstrijske sklepe!

Štajerski in koroški kmetje, obrtniki ter delavci! Z neskončnim nasiljem in z izrabo katoliške vere pričela se je na povelje mariborskega dr. Antona Korošec gonja za „jugoslovansko državo.“

Ta hujskarija je v zmislu cesarskih postav veleizdajalska; kajti ona se obrača proti sestavi in obstoju avstrijske naše domovine. Seveda trpi naša oblast to gonjo v neki ravno pri naš običajni zaspanosti. Ali v kljub temu je „jugoslovansko“ stremljenje veleizdajalsko ter protiavstrijsko. Kajti naperjeno je proti enotni veliki Avstriji.

Za razumne ljudi je to že davno znane poznanje in razumljivo. Zato tudi „jugoslovanski“ hdivsniki skači glede te zadeve nočejo čakati. Star konec vojne, ko bi se naši zmagoviti avstrijski vojniki vrnili v domovino, da si dajati v dijo po besedah cesarja Karla „saode to svoj dom.“ Ti „jugoslovanski“ hujski področje zdaj, ko prelivajo naši vojniki bahkomis razlike narodnosti v strelskih jarkih svilo b toplo kri za Avstrijo, — ustanoviti skeljeni o no „državo“ s kraljem orilskije, to Srbi, torej z neposrednimi povzročitelji skajti ti tovrne vojne. Njih želja je, da bi naši junaki obso avstrijski vojniki prišli po sklenjenem mladki ne več v avstrijsko domovinjaje je marvečv „jugoslovansko“ državoti A Kajti teh vojakov, ki so se v vojni mnokoda je priučili, ki so izpoznali vso zahrbtnost pro Delu avstrijskih špijnov in veleizdajalcev, se trija je „jugoslovanski“ agitatorji bojijo... Zato širjajo ti hujskači srbske ideje s je nazore zdaj med v bogimi ženskami otroci, ki vendar ničesar o javnem življju ne razumejo in ki poslušajo verno obli be ter laži dostikrat vero izrabljaj čih gospodov.

Ni čuda, da je vsa Spodnja Štajerska, velik Koroška in velikanskem razburjenju. Vse osebne na povelje mariborskega kaplana! Cerkev nasno in posvetna oblast vsega tega ne vidijo! To je s ljudstvo je tako, kakor se vzgoji; ljudstvo svoje otrok, posebno ako so možje v vojni. Tipodnje gospodje, ki nimajo vsled pomanjkljive Prozoviti stave napram domovini izvrševati nobetato je dolžnosti, so danes pravi vladarji na kater našim ljudstvom. Zato ni čuda, ako žnem izrablja sveto katoliško vero sloh n „jugoslovanske“ namene. Ljudsta „der je izdano in prodano „jugoslovanski hujskariji“ ki j

To ne gre tako naprej! Mi imamo ve goto no več navdušenja za avstrijsko dylah h movino. Mi se ne bojimo nobene hujskemskil rije, pa čeprav bi se poslalo proti nam mogel vadne morilce, kakor se nam to obljuga K lja v fanatičnih nepodpisanih pismih, sestakaza ljenih v zmislu srbske politike. Mi se vsempar tega ne bojimo in do zadnjega vzdihljaja bajno, demo klical: Živela naša Avstrijšteto“

Ali ljudstvu povemo zopet in zopovolge resnico:

„Jugoslovansko“ hujskanje je protiavstrijski di v Kajti razdrobiti, razrušiti in raztrgati ho Kor našo Avstrijo. Uresničiti hoče novo „državo“ o b ki bi Avstrijo odrezala od morja. Danes ko bi morda še klanja pred habsburško krono, bvariš tri jo bo izdalo in prodalo. b rniga

„Jugoslovanska“ hujskarija je veleizdajred s ska. To je zapisano v cesarski postavokaza Kdor to postavo pozna, mora vedeti, da imšec mo prav. Proti temu dejstvu ne pomaga n. M beno zavijanje in politično sofranje. K doersto je proti Avstriji, ne more biti zik; in habsburške družino. Kdor hoče izhek kosov Avstrije uresničiti novo „jugoslovansko. Ko državo, ta hoče tudi prestol Habsburžanem prestol presvitlega našega cesarja Karla, un Stra čiti in razbiti. To je jasno, kakor beli danšca

Jugoslovanska „majska deklaracija“ je jene konečni kamen v dolgoletni protiavstrijski gonj člar Tega ne more danes nikdo vtajiti! Zaponfisc ljeni, zaradi veleizdaje v ječo vrženi ljubljaherah ski šolarji iz leta 1914. in med vojno obso lgo jeni veleizdajalci, dezertjerji, špijoni itd. so ki iz naravni produkti te gonje. Vzgoja doma Belgrada je to nesrečo povztride. čila! In tej zločinski, morilski vzgoji sika l mora enkrat konec napraviti. Protiavstrijskih hujskači ne smejo triumfirati v naših avstrijskih deželah.

Zato pa: v boj zoper protiavstrijsko, veltavija izdajalsko gonjo! Časi potrpežljivosti so minoga l li! Časi nepoštenih hujskarije se morajo podnos nehati!

Kdor vas sili na podpisanje „jugoslovanske“ eno deklaracije, ta vas sili v veleizdajo! Kajti v ko vsi ste prisegli Avstriji in cesarju zvestoboh ne Vi vsi ste zvesti svoji domovini... Ali tega l morali prelivati našo možje in očetje, bratjiga in sinovi že nad tri leta svojo kri, ako bite, o „jugoslovanski“ morilci v Serajevi ne usmrtilčitar avstrijskega prestolonaslednika? To prelito la kri ne more nikdo pozabiti! Avstrija jo malec